

РЕШЕНИЕ

№ 2694

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **943** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу Решение № 20222157 от 14.12.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 133-ти състав, по НАХД № 5075/2019 г..

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно, поради нарушение на материалния закон. Релевира се, че неправилно СРС не е установил, че лицето Т. еднократно е работил в обекта. Твърди се, че е налице извършване на работа с белезите на трудово правоотношение, поради което правилно АНО е установил наличие на нарушение.

В съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. П. моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ЗП „В. Ц.“, чрез адв. И. оспорва жалбата. Претендира присъждането на разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Районният съд е бил сезиран с жалба срещу НП № 23-002232 от 25.01.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Съдът е установил от фактическа страна, че на 08.11.2018 г. около 12:47 ч., А. И. З. - инспектор към Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ в екип с колежата му Пешка Д. Е., извършили проверка в обект на контрол - кравеферма, находяща се в квартал С., местност „Д.“, [населено място], стопанисвана от ЗП „В. Ц.“ с ЕИК: [ЕГН]. В обекта бил заварен свидетелят А. М. Т., на когото проверяващите служители предоставили да попълни декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3, и чл. 402, ал. 2 от КТ. В същата той описал, че работи като „чистач на кошара“ на граждански договор от 01.10.2018 г., на повикване. Вписаните в декларацията обстоятелства Т. удостоверил със собственоръчно положения от него подпис. Потвърдил и пред проверяващите, че чисти обора. Проверяващите направили обход на обекта в това число на работните помещения, както и на обора, след който било констатирано, че същият бил изчистен. След като бил извършен обхода на въпросния обект от страна на проверяващите и след попълване на декларацията от страна на А. Т., на обекта се появило лицето В. Ц., която потвърдила, че представлява ЗП „В. Ц.“ с ЕИК: [ЕГН] и стопанисва обекта в качеството ѝ на ЗП. Въз основа на констатираното по време на проверката на обекта, както при последвала проверка по документи било установено, че жалбоподателят не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила, като не е сключил трудов договор с лицето А. М. Т..

Предвид резултатите от извършената проверка на място и по документи, на 12.11.2018 г. свид. З. в присъствието на Пешка Е. съставил АУАН № 23-002232/12.11.2018 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, са постъпили възражения.

При така изложената фактическа обстановка било издадено НП № 23-002232 от 25.01.2019 г., от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева на ЗП „В. Ц.“ с ЕИК [ЕГН] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

По същество районният съд е приел, че не е налице административно нарушение, тъй като договорената работа от Т. нямала белезите на трудовоправна.

С обжалваното решение обаче въззивният съд е отменил Наказателно постановление (НП) № 22-2202551 от 23.03.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на ЗП „В. Ц.“ с ЕИК [ЕГН] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Така постановеното решение е валидно и допустимо.

Касационният състав констатира, че в случая, СРС е постановил съдебен акт по

отношение на друго, различно от процесното НП. Според мотивите, предмет на обжалване е НП № 23-002232 от 25.01.2019 г., а с диспозитива на решението е отменено НП № 22-2202551 от 23.03.2011 г. Мотивите са писмените съображения на съда, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които съдът е стигнал до своето решение, въз основа на които е обосновал крайния си извод. Мотивите са отправна точка за преценка на законосъобразността и правилността на констатациите и изводите на съда. Мотивите не пораждаат самостоятелни правни последици, а обосновават резултата, т.е. диспозитива на съдебния акт. При тези констатации е налице противоречие между мотивите и диспозитива на обжалваното съдебно решение, като СРС е отменил наказателно постановление, което не е било обжалвано и не е било предмет на НАХД №5075/2019 г.

В производството по ЗАНН, както и в правилата на НПК, приложими в административнонаказателния процес съгласно чл. 84 от ЗАНН, института на явна фактическа грешка и тълкуване на невлязло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал.1, т.1 във вр. с чл. 412, ал.1 от НПК) е неприложим и допуснатото от съда процесуално нарушение може да бъде отстранено само чрез отмяната на решението му и постановяване на ново по съществуващото на спора. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне на въззивния съд по това, с което е сезиран, и се възпрепятства възможността за касационен контрол по отношение на обжалваното НП.

Предвид изложеното, касационният състав намира, че обжалвания съдебен акт следва да бъде отменен, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който следва да се произнесе по отношение на НП № 23-002232 от 25.01.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева на ЗП „В. Ц.“ с ЕИК [ЕГН] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

По отношение на исканията за присъждане на разноски- същите съгласно чл.226, ал.3 АПК във вр. с чл.63д ЗАНН следва да се разгледат от първоинстанционния съд при ново разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1, т. 1 от Административно-процесуалния кодекс, Административен съд София- град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20222157 от 14.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав, по НАХД № 5075/2019 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.